16.03.2015.

ВИСОКА ПОСЛОВНА ШКОЛА
СТРУКОВНИХ СТУДИЈА
Број 1-300
Датум 19.03.2015
НОВИ САД

ОСНОВНИ СУД У НОВОМ САДУ
Примљено лично, поштом препоручено
Лично дана _____ Рно _____
Примерака _____ прилога _____
ПРИМЉЕНО 06 МАР 2015
Таксирано са _____ дин. Без таксе
Износ таксе од _____ динара
Број _____ 201 ___ Потпис
Време: _____

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Гж1-2301/14
Дана 02. марта 2015. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу, у саставу судија овог суда, Боривоја Гајића, председника већа, Јасмине Даниловић Стојковић и Весне Сладојевић, чланова већа, у правној ствари **тужиоца ЖЕЉКА МАРЧИЋЕВИЋА** из Новог Сада, ул. Јована Суботића 4, чији је пуномоћник др Енике Вег, адвокат у Новом Саду, против **тужене ВИСОКЕ ПОСЛОВНЕ ШКОЛЕ СТРУКОВНИХ СТУДИЈА Нови Сад** из Новог Сада, ул. Владимира Перића 4, чији су пуномоћници Светозар Добросављев и Љубиша Добросављев, адвокати у Новом Саду, ради поништаја решења, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду П1-1617/2013 од 02.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 02. марта 2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба тужене се **ОДБИЈА** и пресуда Основног суда у Новом Саду П1-1617/2013 од 02.06.2014. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев, поништено решење тужене о отказу уговора о раду број 1-577 од 12.06.2013. године и обавезана тужена да тужиоца врати на рад са пуним радним временом на неодређено време, у складу са његовим академским звањем – професор струковних студија, и избором за ужу научну област сагласно важећим Наставним планом и програмом акредитованим код тужене, да упише у радну књижицу тужиоца радни стаж почев од дана престанка радног односа до дана ступања на рад и да тужиоца пријави на обавезно социјално осигурање од дана престанка радног односа до дана враћања на рад, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, у року од 8 дана.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу, из свих законских разлога предвиђених одредбом чл. 373 ст. 1 ЗПП-а.

Испитујући првостепену пресуду у складу са одредбом чл. 386 ЗПП-а, овај суд је нашао да жалба није основана.

Према чињеничном утврђењу првостепене пресуде тужилац је био у радном односу код тужене на основу уговора о раду од 16.07.2007. године, на пословима професора. Уговором о раду (Анекс број 3 од 07.02.2011. године) је као повреда радне

обавезе предвиђено обављање послова наставника и сарадника у другим образовним установама без сагласности послодавца. Дана 05.10.2012. године је на седници Наставног већа тужене донета Одлука којом се тужиоцу одобрава радно ангажовање – допунски рад у Високој техничкој школи струковних студија у Зрењанину, ради реализације наставе из предмета „Интернет технологије“, са укупним оптерећењем од 3 часа недељно, у летњем семестру. Тужилац је наведеном Одлуком упозорен да поступање супротно Одлуци и Правилнику о давању сагласности за рад наставника и сарадника у другој високошколској установи представља тежу повреду радне обавезе, која за последицу има отказ уговора о раду. Дана 01.11.2012. године је тужилац закључио Уговор о допунском раду са Високом техничком школом струковних студија у Зрењанину, за одржавање наставе из наставног предмета Интернет технологије, у летњем семестру школске 2012/2013. По наведеном Уговору о допунском раду, тужилац ступа на рад дана 28.01.2013. године. Тужилац је, уз сагласност тужене, у току целе школске 2011/2012 године, обављао допунски рад у Високој техничкој школи струковних студија у Зрењанину, те је помоћник директора наставе ове установе, у октобру 2012. године ставио тужиочево име на распоред испита за школску 2012/2013 годину (који је објављен на сајту Високе техничке школе струковних студија у Зрењанину), за наставни предмет Интернет технологије, за испитне рокове од јануара до октобра 2013. године, претпостављајући да ће тужилац и те школске године, као и претходне, добити сагласност од тужене за допунски рад. Тужилац о овоме није имао никаквих сазнања, нити је приступио на испит из предмета Интернет технологије, заказан за 28.01.2013. године. Испит није био ни одржан, јер није било пријављених студената за полагање. Зимски семестар, према календару рада Високе техничке школе струковних студија у Зрењанину од 18.09.2012. године, за 2012/2013 школску годину почиње 01.10.2012. године и траје до 27.01.2013. године, а летњи семестар почиње 18.02.2013. године и траје до 01.06.2013. године. Тужиоцу је дана 19.03.2013. године уручено Упозорење о постојању разлога за престанак радног односа и отказ уговора о раду, у коме је наведено да је тужилац, без сагласности тужене, закључио са Високом техничком школом струковних студија у Зрењанину Уговор о допунском раду 01.11.2012. године, а којим се обавезао да ће у зимском семестру школске 2012/2013 године држати испите, да је његово име стављено на распоред за 28.01.2013. године, за испит из предмета Интернет технологије, иако је сагласност тужене добио само за летњи семестар, те да је на тај начин учинио тежу повреду радне обавезе, због које му се може отказати уговор о раду. На захтев тужиоца, в.д. директор Високе техничке школе струковних студија у Зрењанину је дописом потврдио да тужилац није држао наставу у зимском семестру у наведеној школи, да је на рад ступио 22.02.2013. године иако у уговору пише да ступа 28.01.2013. године, те да тужилац дана 28.01.2013. године ни физички није био присутан у Високој техничкој школи струковних студија у Зрењанину. Дана 28.05.2013. године тужена поново доноси Упозорење о постојању разлога за престанак радног односа и отказ уговора о раду, из истих разлога, а дана 04.06.2013. године решење о отказу уговора о раду тужиоца број 1-577 од 12.06.2013. године, због теже повреде радне обавезе описане у Упозорењу о постојању разлога за престанак радног односа и отказ уговора о раду.

На основу овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд правилно закључује да је тужбени захтев основан.

Правилно је првостепеном пресудом утврђено да тужилац није учинио повреду радне обавезе из тачке 15б подтачке 40 Уговора о раду која му је стављена на терет, будући да није био радно ангажован у Високој техничкој школи струковних студија у Зрењанину без сагласности тужене. Наиме, тужилац није држао наставу у зимском семестру, нити је одржао испит дана 28.01.2013. године, а на рад у Високу техничку

школу струковних студија у Зрењанину је ступио 22.02.2013. године, дакле у летњем семестру, за које ангажовање је имао сагласност тужене. Стога је, супротно жалбеним наводима, решење о отказу уговора о раду тужиоца незаконито, те је побијаном пресудом правилно поништено, тужена обавезана да тужиоца врати на рад, да му упише радни стаж у радну књижицу и пријави га на обавезно социјално осигурање.

Неосновани су жалбени наводи којима се истиче да се тужилац након престанка радног односа код тужене запослио на Факултету техничких наука у Новом Саду, а затим у Високој школи струковних студија, оспоравајући на тај начин одлуку о упису радног стажа у радну књижицу и пријаву на социјално осигурање. Наиме, како тужена овакве наводе није истицала у првостепеном поступку нити је предлагала доказе на ове околности, не може их са успехом истицати у жалби.

Како ни преостали жалбени наводи нису били од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, применом одредбе чл. 390 ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
СУДИЈА

Боривоја Тајића, с.р.
Это: